

Головко Дмитро Андрійович

Біографія

Дмитро Андрійович Головко народився 17 грудня 1933 в селі Піски Бобровицького району Чернігівської області — український поет і прозаїк.

Закінчив факультет журналістики Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1958).

Працював в газетах "Київський комсомолец", "Київська правда", "Молодь України", двотижневику "Театрально-концертний Київ" (головним редактором), видавництвах "Молодь", "Радянський письменник", "Український письменник".

Він є автором книжок поезії: "Плем'я робітниче", "Зелена вісь", "Снага", "Просіка до обрію" (1986, "Радянський письменник"), "Два корені веселки", "Непочата вода", "Присмак брунки березневої", "Млинове коло"; повісті "Вогонь папороті", книги афор та оповідань "Журбина криниця" (2003, Український письменник); книги афор та образків "Хто і як завдає марноти?" (Київ, 2010); книг для дітей "Як окрайчик біг за хлопчиком", "Про Петрика, Кодика та його сестричок-перфострічок", "Телеграма", "Поштарська сумка", "Мандри Червоної Кульки", "Рахівничка", "Помста за Кенді" (2012).

Дмитро Головко був співорганізатором і є постійним членом журі літературно-мистецького районного конкурсу імені Павла Тичини "Добридень тобі, Україно моя!", що проводиться в Бобровицькому районі Чернігівської області.

Є членом Національної спілки письменників України (з 1974), членом приймальної комісії Київської міської організації НСПУ.

Лауреат премії імені Павла Тичини.